

PARLAMENT DE CATALUNYA

**CATÀLEG DE BÉNS DE CARÀCTER
ARTÍSTIC I CULTURAL DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA**

1. FITXA DE QUADRE

Títol: *Dona* (1979)

Autor: Joan Miró

Data de realització: 1979

Data d'alta al Parlament: 01.06.1995

Material: Pintura i dibuix acrílic i oli sobre tela

Mides: 129,5 cm x 96,5 cm

Procedència: Cedit pel Patronat de la Fundació Joan Miró

Localització: Sala de la Mesa

Descripció de l'obra: Pintura i dibuix acrílic i oli sobre tela. Cedit pel Patronat de la Fundació Joan Miró.

Breu notícia de l'autor: Joan Miró i Ferrà (Barcelona, 20 d'abril de 1893 - Palma, 25 de desembre de 1983) va ser pintor, escultor, gravador i ceramista. Se'l considera un dels màxims representants del surrealisme.

Un dels espais on es troba més ben representada la seva obra és la Fundació Joan Miró, fundada el 1975 i situada a Barcelona. La Fundació Joan Miró és un centre cultural i artístic creat per difondre les noves tendències de l'art contemporani, i constituït per un gran fons d'obres donades pel mateix autor.

2. FITXA DE QUADRE

Títol: *7 de novembre, 1971*

Autor: Antoni Tàpies

Data de realització: 1971

Data d'alta al Parlament: 17.02.2005

Material: Pintura. Procediment mixt sobre tela

Mides: 234 cm x 150 cm

Procedència: Família Tàpies

Situació: Propietat

Localització: Rotonda de la planta noble

Antecedents de l'obra: La proposta de constituir l'Assemblea de Catalunya va sorgir de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya, organisme unitari antifranquista creat el desembre de 1969 per cinc partits polítics catalans: Esquerra Republicana, Front Nacional, Moviment Socialista, Partit Socialista Unificat i Unió Democràtica. Jordi Pujol no havia creat encara Convergència Democràtica –ho va fer el 1974– ni els diferents corrents socialistes havien concorregut en la fundació del PSC. Aquells cinc partits –als quals es van anar afegint altres partits igualment clandestins– es van posar d'acord en set punts programàtics en què reclamaven les llibertats democràtiques, l'amnistia, el restabliment de l'Estatut autonòmic de Catalunya i la convocatòria d'unes Corts Constituents elegides per sufragi universal.

La Coordinadora, conscient de la necessitat de connectar més directament amb els moviments i les organitzacions sectorials i populars que tenien un paper protagonista en la lluita per la democràcia a Catalunya, va fer una convocatòria àmplia per discutir-hi en peu d'igualtat el caràcter, la composició, els punts unitaris i els criteris de funcionament d'un nou organisme unitari, de característiques absolutament originals, que rebria el nom d'Assemblea de Catalunya, i en què, al costat dels partits polítics, hi

participarien organitzacions sindicals, col·legis professionals, associacions de veïns, grups cristians i de defensa dels drets humans, associacions culturals i fins personalitats a títol individual.

El 23 de febrer de 1971 es va constituir una primera comissió preparatòria que, un cop preparat un esborrany de declaració programàtica, va convocar la reunió constituent per al 25 de maig de 1971. Però les mesures de seguretat no van ser suficients i la policia va impedir la trobada.

La segona convocatòria va tenir més èxit, i el 7 de novembre d'aquell mateix any, un dia plujós, els delegats van anar entrant, des de les 9 del matí, a l'església de Sant Agustí, al carrer de l'Hospital, tocant a la Rambla. Eren homes i dones de diverses edats i condicions, convenientment endiumenjats, molts dels quals assitien per primera vegada des de feia molt de temps a una missa. Al final de la darrera missa del matí, el rector va tancar la porta de l'església, com feia habitualment, i unes tres-centes persones es van quedar a l'interior.

L'Assemblea va fer la seva reunió constituent a la mateixa nau del temple, i els que parlaren ho van fer des de l'altar. Van intervenir Josep Andreu Abelló, Agustí de Semir i Joan Reventós, i després es donà pas a un torn obert. Acabat el debat, una comissió reduïda, reunida a les golfes de l'església, acabà de redactar la declaració final, que es va sotmetre a l'aprovació de tots els reunits. En aquesta declaració es proposava una amnistia general, les llibertats democràtiques fonamentals –a última hora s'hi va afegir: «que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític»-, el restabliment de les institucions autonòmiques i la coordinació amb tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica. L'aprovació es va fer per unanimitat. Els reunits van amagar-se després a la sagristia i van anar sortint discretament durant la missa del vespre. En una conferència de premsa convocada clandestinament el mateix dia es va donar a conèixer a periodistes de mitjans de comunicació del país i estrangers la creació de l'Assemblea de Catalunya, però cap dels mitjans que s'editaven a l'Estat espanyol en va poder publicar res. [Ressenya de Jaume Fabre: març de 2012.](#)

Descripció de l'obra: Aquesta obra d'Antoni Tàpies, penjada en una paret de la planta noble del Parlament de Catalunya, sota la rotunda amb cobertura de vitralls, recorda la reunió constituent de l'Assemblea de Catalunya, a Barcelona, el 7 de novembre de 1971.

Per recordar aquell 7 de novembre de 1971, decisiu en la història de la Catalunya contemporània, Antoni Tàpies va fer l'obra que ara es troba al Parlament, amb un 7 vermell ben visible sobre el mot *novembre* escrit cal·ligràficament amb lletres petites.

L'obra es va editar en litografia i es va vendre a través de les organitzacions que formaven part de l'Assemblea amb l'objectiu de recaptar fons. Aquests es van destinar, en bona part, a sufragar les multes imposades pel règim franquista a cinc persones que les autoritats governatives van multar «por haber realizado actividades de carácter y

significación graves, contrarias al orden público nacional», segons es deia en la nota oficial que es va enviar als diaris. Aquestes persones eren Josep Solé Barberà i Josep Andreu Abelló (amb mig milió de pessetes cadascun), i Marià Vila Abadal, Alexandre Cirici Pellicer i Joan Maria Vallvé Ribera, amb cent mil pessetes cadascun. Les autoritats franquistes els van atribuir a ells l'organització de la reunió del 7 de novembre, però ho van fer ben a cegues, perquè la convocatòria va respondre a un moviment molt més ampli i gens personalitzat.

L'any 1976, del quadre se'n va fer un cartell per commemorar el cinquè aniversari de la fundació de l'Assemblea. El 17 de febrer del 2005, l'obra original va ser donada per la Fundació Tàpies al Parlament, on ocupa un lloc d'honor, amb il·luminació especial i sistemes de seguretat. [Ressenya de Jaume Fabre: març de 2012.](#)

Breu notícia de l'autor: Pintor i escultor nascut a Barcelona el 1923, Antoni Tàpies és un dels líders de l'informalisme espanyol i la seva influència ha estat decisiva en l'àmbit internacional. El 1990 es va inaugurar a Barcelona la Fundació Tàpies, creada a iniciativa del mateix artista per fomentar i difondre el coneixement de l'art contemporani i per exposar i conservar la seva obra.

3. FITXA DE QUADRE

Títol: *Parlament de Catalunya. 25 anys*

Autor: Antoni Tàpies

Data de realització: 2005

Data d'alta al Parlament:
10.04.2005

Material: Tècnica serigrafiada en set colors sobre paper

Mides: 56 cm x 45 cm

Procedència: Família Tàpies

Situació: Propietat

Localització: Despatx del president o la presidenta del Parlament

Descripció de l'obra: Serigrafia commemorativa de l'exposició del vint-i-cinquè aniversari del restabliment del Parlament de Catalunya.

Breu notícia de l'autor: Pintor i escultor nascut a Barcelona el 1923, Antoni Tàpies és un dels líders de l'informalisme espanyol i la seva influència ha estat decisiva en l'àmbit internacional. El 1990 es va inaugurar a Barcelona la Fundació Tàpies, creada a iniciativa del mateix artista per fomentar i difondre el coneixement de l'art contemporani i per exposar i conservar la seva obra.

4. FITXA DE QUADRE

Títol: Oli figuratiu de la visita dels consellers

Autor: Feliu (o Fèlix) Mestres i Borrell

Data de realització: Segle XIX

Data d'alta al Parlament: 23.03.84

Material: Cartó per a tapís

Mides: 136,5 cm x 182 cm

Procedència: Jesús Prujà i Puig (proveïdor)

Situació: Propietat

Localització: Recepció dels despatxos del Govern

Descripció de l'obra: Es tracta d'un dibuix sobre cartó per confeccionar un tapís i representa la cavalcada dels consellers a la fira de vidre del Born. Feliu Mestres va fer aquest dibuix per a la casa de tapissos Aymat de Sant Cugat del Vallès. El tapís està penjat a l'escala d'honor de l'Ajuntament de Barcelona.

Breu notícia de l'autor: Feliu (o Fèlix) Mestres i Borrell (Barcelona, 30 de gener de 1872 – 15 de febrer de 1933), membre d'una família culta i benestant, fou alumne de l'Acadèmia de Belles Arts de Barcelona, i amplià estudis, becat, a Madrid i a París. Malgrat pertànyer a la generació postmodernista, la seva pintura és filla del realisme tradicional, molt perfecta tècnicament i tocada d'un aristocratisme elegant molt característic que fa pensar en el retratisme britànic.

5. FITXA DE QUADRE

Títol: *Al Parlament de Catalunya*

Autor: Albert Ràfols-Casamada

Data de realització: 1992

Data d'alta al Parlament: Març de 1992

Material: Litografia a quatre tintes

Mides: 76 cm x 56 cm

Procedència: Adquisició

Situació: Propietat

Localització: Despatx del Gabinet de Presidència

Descripció de l'obra: Litografia amb què es va obsequiar els diputats de la tercera legislatura.

Breu notícia de l'autor: Albert Ràfols-Casamada (Barcelona, 2 de febrer de 1923 – 17 de desembre de 2009) fou poeta i pintor. Ha estat un dels artistes catalans contemporanis més significatius i polifacètics. Es va iniciar en el dibuix i la pintura amb el guiatge del seu pare, Albert Ràfols Cullerés. Després d'uns anys d'estudis d'arquitectura, va optar per la pintura i va exposar per primer cop a Barcelona el 1946 amb el grup Els Vuit. El 1950 va obtenir una beca del govern francès i es va traslladar a París, on va residir fins el 1954. De retorn a Barcelona, aviat va començar una intensa activitat expositiva i el 1961 va fer la seva primera exposició al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (1960 – 1963).

Amb una llarga trajectòria pictòrica i literària, i una extensa i reconeguda obra artística, Ràfols-Casamada va tenir l'habilitat d'integrar el millor d'Henri Matisse i de l'expressionisme abstracte americà en una recerca cromàtica de gran coherència. Si bé la seva carrera artística va començar en el terreny de la figuració, amb els anys va evolucionar cap a l'abstracció, amb un pes important del color i l'ús d'estructures geomètriques. A finals dels anys cinquanta i principis dels seixanta, va fer els seus primers *collages* i va optar per una nova austeritat cromàtica amb predomini dels blancs. Als anys vuitanta, ja en plena maduresa creativa, va tornar a incorporar l'ús de signes amb un fort component simbòlic i estètic, i va reforçar el protagonisme del color.

6. FITXA DE QUADRE

Títol: *Estany amb nenúfars*

Autor: Pilar Segura

Data de realització: 1995

Data d'alta al Parlament:
29.08.97

Material: Oli sobre tela

Mides: 107 cm x 76 cm

Situació: Donació

Localització: Despatx de treball del president o la presidenta del Parlament.

Descripció de l'obra: Oli sobre tela que representa fragments de nenúfars en tonalitats blavoses.

Breu notícia de l'autor: Pilar Segura Badia, nascuda a Barcelona el 1930, va estudiar dibuix, pintura i policromia a l'Escola de Belles Arts i Oficis Llotja, de Barcelona. En la seva obra predominen els paisatges naturals i marins, amb un estil amb clares influències impressionistes.

7. FITXA DE QUADRE

Títol: *Els arbres de la vida*

Autor: Pilar Segura

Data de realització: 1990

Material: Oli sobre tela

Mides: 84 cm x 73 cm

Situació: Donació

Localització: Magatzem

Descripció de l'obra: Oli sobre tela que representa el paisatge natural d'un bosc.

Breu notícia de l'autor: Pilar Segura Badia, nascuda a Barcelona el 1930, va estudiar dibuix, pintura i policromia a l'Escola de Belles Arts i Oficis Llotja, de Barcelona. En la seva obra predominen els paisatges naturals i marins, amb un estil amb clares influències impressionistes.

8. FITXA DE QUADRE

Títol: *Arbres màgics*

Autor: Pilar Segura

Data de realització: 2008

Material: Oli sobre tela

Mides: 27 x 21 cm

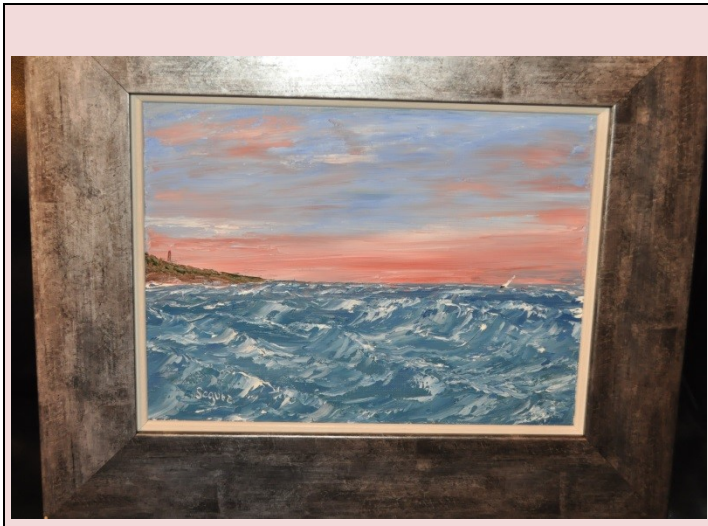
Situació: Donació

Localització: Despatx de treball
del president o la presidenta del
Parlament

Descripció de l'obra: Oli sobre tela que representa el paisatge natural d'un bosc.

Breu notícia de l'autor: Pilar Segura Badia, nascuda a Barcelona el 1930, va estudiar dibuix, pintura i policromia a l'Escola de Belles Arts i Oficis Llotja, de Barcelona. En la seva obra predominen els paisatges naturals i marins, amb un estil amb clares influències impressionistes.

9. FITXA DE QUADRE

Títol: *Posta de sol*

Autor: Pilar Segura

Data de realització: 2008

Material: Oli sobre tela

Mides: 33 x 24 cm

Situació: Donació

Localització: Zona de
presidència del Parlament

Descripció de l'obra: Representació d'un paisatge natural marí durant la vesprada.

Breu notícia de l'autor: Pilar Segura Badia, nascuda a Barcelona el 1930, va estudiar dibuix, pintura i policromia a l'Escola de Belles Arts i Oficis Llotja, de Barcelona. En la seva obra predominen els paisatges naturals i marins, amb un estil amb clares influències impressionistes.

10. FITXA DE QUADRE

Títol: *Cacera 1*

Autor:

Data de realització: 1983

Data d'alta al Parlament:
17.01.97

Material: Aquarel·la

Situació: Propietat

Descripció de l'obra: Aquarel·la sobre la temàtica de la caça.

El 26 de març de 1984, l'empresa de decoració Enric Lladó va subministrar dos quadres que es van anar a triar a la seu de l'empresa i dels quals es desconeix l'autoria.

11. FITXA DE QUADRE

Títol: *Cacera 2*

Autor:

Data de realització: 1983

Data d'alta al Parlament: 17.01.97

Material: Aquarel·la

Situació: Propietat

Descripció de l'obra: Aquarel·la sobre la temàtica de la caça.

El 26 de març de 1984, l'empresa de decoració Enric Lladó va subministrar dos quadres que es van anar a triar a la seu de l'empresa i dels quals es desconeix l'autoria.

12. FITXA DE QUADRE

Títol: *Al Parlament de Catalunya*
(Litografia original dedicada per l'autor)

Autor: Josep Guinovart i Bertran

Data de realització: 1988

Data d'alta al Parlament: 1988

Material: Litografia

Mides: 80 x 101 cm

Situació: Propietat

Localització: Departament
d'Infraestructures, Equipaments i
Seguretat

Descripció de l'obra: La Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 23 de febrer de 1988, va acordar adquirir una litografia de Josep Guinovart i fer-ne una edició reservada als que van ser diputats de la segona legislatura.

La litografia original porta la dedicatòria següent: «Al Parlament de Catalunya, Guinovart (14 11 95)».

Breu notícia de l'autor: Josep Guinovart i Bertran (Barcelona, 20 de març de 1927 - 12 de desembre de 2007) fou pintor, dibuixant i gravador. És considerat un dels màxims representants de l'informalisme.

Guinovart va néixer en una família menestral i pintà parets per al taller familiar des dels catorze anys. Va fer els seus estudis a l'escola Llotja i al Foment de les Arts Decoratives de Barcelona.

A finals de la dècada dels quaranta i principis dels cinquanta es vinculà al grup Dau al Set, on consolidà plantejaments ideològics, i des d'aleshores considerà ineludible el trencament amb les formes imperants en l'art. Aquell grup va esdevenir una finestra

d'obertura a l'art d'avantguarda europeu, però se sentia desvinculat de la generació d'artistes com Joan Miró i de la seva formació.

L'any 1951 va fer els seus primers gravats a l'aiguafort per il·lustrar els llibres *Homenaje a García Lorca* i *Cantos espirituales negros*. S'inicià en aquesta disciplina de manera autodidacta i, com en la resta de llenguatges artístics, la recerca fou constant.

L'any 1953 va guanyar una beca de l'Institut Francès per fer una estada de cinc mesos a París, on s'amarà de l'obra de Cézanne i de Matisse. A la tornada a Barcelona va fundar, amb Antoni Tàpies, Joan Josep Tharrats i altres, el Grup Taüll, que tingué una vida efímera, però aplegà alguns dels artistes més destacats. Després d'una temporada treballant en il·lustracions i decorats escenogràfics, va començar cap a l'any 1957 a decantar-se per l'art abstracte, la seva obra més poc convencional, en què fa servir elements tridimensionals gairebé constantment, majoritàriament amb obres de gran format.

A partir de 1970 incorpora materials com el fang, la palla o el ciment, i també fa algunes obres de contingut social i polític. El 1976 comença la tasca de gravador.

El 1982 rep el Premi Nacional d'Arts Plàstiques concedit pel Govern espanyol i el 1990, el Premi Nacional d'Arts Plàstiques concedit pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

L'obra de Josep Guinovart es troba en museus com el Museu d'Art Modern de Barcelona, el Museu Guggenheim de Nova York, el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia de Madrid, el Museu de Belles Arts de Bilbao o el Museu de Belles Arts de Long Island de Nova York.

13. FITXA DE QUADRE

Títol: *Commemoració de l'11 de setembre de 2013*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2013

Data d'alta al Parlament:
19.11.2013

Material: Tècnica mixta sobre paper

Mides: 70 x 50 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 9

Descripció de l'obra: El quadre, de tècnica mixta sobre paper, i que ha esdevingut una de les imatges de l'Onze de Setembre de 2013, disposa, sobre fons vermell, diversos elements simbòlics: una falç, amb referència als segadors i que emmarca els altres elements; un rellotge amb formes clarament contemporànies, que remet a l'actualitat del país; una fletxa, que simbolitza el camí ascendent, i, de rerefons del cartell, una punta de coixí, que representa les puntaires d'Arenys de Mar, en homenatge a Salvador Espriu en el centenari del seu naixement.

Breu notícia de l'autor: Pintor i gravador de formació autodidacta, Joan-Pere Viladecans (Barcelona, 1948) inicia la seva trajectòria el 1967, i des de llavors la seva obra s'ha pogut veure per tot el món, tant en exposicions individuals com en mostres col·lectives. El Govern francès el va distingir el 1996 amb la condecoració de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres. Fou un dels artistes seleccionats per representar la Generalitat de Catalunya al pavelló de Catalunya de l'Exposició Internacional de Sevilla (1992). Així mateix, ha estat guardonat amb el Segon Premi del Ministeri de Cultura (Madrid, 2003) i amb el premi Award of Excellence de la Society for New Design (Nova York, 1997).

14. FITXA DE SIS QUADRES

Títol: Cicle *Patrimoni i memòria*

Any: 2007

Autor: Joan-Pere Viladecans

Descripció de l'obra: Els sis quadres de la sèrie de setze obres *Patrimoni i memòria* tenen relació amb la cultura d'un país, però Viladecans al·ludeix al concepte de vida com a punt comú a tots els éssers vius i que cal preservar amb la memòria.

Gràcies a la memòria s'acumulen al cervell referències del passat que es relacionen amb les més recents. D'aquí ve l'elasticitat del temps, justament el que Viladecans representa a les pintures. Així, cal entendre-les com un receptacle d'imatges del passat i del present manifestades davant l'espectador simultàniament. Som el que hem estat.

Cada obra té un títol propi a partir del qual l'espectador pot comprendre'n la temàtica. Els títols donats al Parlament són: *Nota de l'autor*, *Herència*, *Diàleg amb els ossos*, *Una primavera*, *Born in Catalonia* i *Patrimoni*.

Les tècniques utilitzades per l'artista en aquestes pintures són molt variades i, gairebé sempre, també molt complexes. Així, Viladecans insereix fotografies en diverses de les pintures del cicle. Aquestes imatges han estat manipulades digitalment amb la intenció d'aconseguir determinades qualitats cromàtiques i de lluminositat. Presenten, a més, un aspecte envellit, aconseguit també per mitjans digitals.

Viladecans empra distints graus d'oxidació per aconseguir determinades coloracions i textures. De vegades crema també certes zones de les superfícies pictòriques, de manera que obté com a resultat unes qualitats molt castigades que produeixen la sensació en qui les observa que són vestigis del passat.

Breu notícia de l'autor: Pintor i gravador de formació autodidacta, Joan-Pere Viladecans (Barcelona, 1948) inicia la seva trajectòria el 1967, i des de llavors la seva obra s'ha pogut veure per tot el món, tant en exposicions individuals com en mostres col·lectives. El Govern francès el va distingir el 1996 amb la condecoració de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres. Fou un dels artistes seleccionats per representar la Generalitat de Catalunya al pavelló de Catalunya de l'Exposició Internacional de Sevilla (1992). Així mateix, ha estat guardonat amb el Segon Premi del Ministeri de Cultura (Madrid, 2003) i amb el premi Award of Excellence de la Society for New Design (Nova York, 1997).

Es tracta de la segona donació de Viladecans al Parlament, ja que al novembre de 2013 va donar l'obra commemorativa de la Diada d'aquell any.

A continuació es descriuen les sis obres donades al Parlament.

Títol: *Patrimoni*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

Material: Òxid, fusta pintada, acrílic i resina epoxi sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: *Patrimoni* és una pintura en què es poden veure sis ossos humans disposats horitzontalment i en paral·lel, pintats sobre un fons negre. Entre el segon os i el quart s'observa un requadre en blanc amb dues siluetes humanes –un home i una dona enllaçats. A dalt a l'esquerra, i una mica inclinada, apareix enganxada un full de paper damunt del qual es pot veure la figura d'un arbre. Entre els dos elements quadrangulars s'aprecia un símbol d'infininit pintat en blanc. El títol de l'obra, *Patrimoni*, es pot llegir clarament en lletres majúscules a la part inferior de la pintura, en la tonalitat castanya pròpia de la fusta. A la lletra A apareix part d'un rostre humà amb un ull clarament visible.

Títol: *Diàleg amb els ossos*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

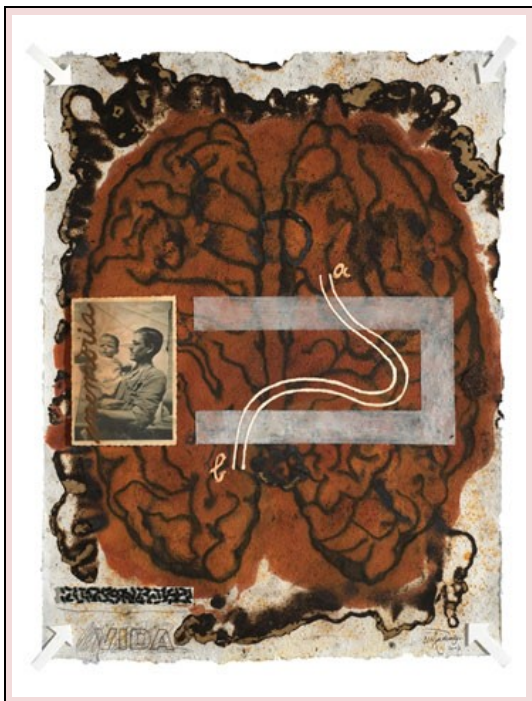
Material: Òxid, aerògraf, carbonet, vernís i imatge manipulada a l'ordinador i estampada digitalment a set tintes sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: A *Diàleg amb els ossos* hi ha representats dos ossos humans disposats en vertical. Un gran nombre de fletxes negres configuren una mena de camí que condueix a una fotografia en què es veu una mare amb el seu fill petit rere d'una intensa ratllada en negre. Els personatges de la imatge fotogràfica sembla que es trobin rere els barrots d'una presó. Al damunt es veu una fletxa blanca que assenyalava cap a la dreta, zona en què apareix, en negatiu, la mateixa imatge de la fotografia. Sobre aquesta segona imatge poden advertir-se múltiples llavors escampades. En aquesta ocasió, la paraula *diàleg* també pot llegir-se sense dificultat a la part inferior de la pintura, encara que les lletres són molt més petites que les de l'obra anterior.

Títol: *Born in Catalonia*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

Material: Òxid, carbonet, acrílic, cremades i imatge manipulada a l'ordinador i estampada digitalment a set tintes sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: El títol d'aquesta obra remet a la cançó de Bruce Springsteen *Born in the USA*. Es pot llegir la paraula *memòria* escrita en lletra cursiva damunt d'una fotografia situada a l'esquerra de la composició, en què apareix un pare amb un nen petit als braços. A la mateixa altura que aquesta fotografia es pot observar, a la part dreta, una estructura geomètrica rectangular de color blanquinós damunt la qual apareix un fragment de camí de color blanc, acotat per les lletres *a* i *b*. A la part inferior de la pintura, a l'esquerra, es llegeix la paraula *vida* i just al damunt es detecta una franja rectangular plena de llavors enganxades. Als quatre extrems de l'obra hi ha quatre fletxes blanques plegades que estableixen la direcció cap al centre, és a dir, cap a la zona central del tall cerebral que constitueix el fons de la imatge.

Títol: *Herència*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

Material: Resina epoxi, acrílic, tinta serigràfica i imatge manipulada a l'ordinador i estampada digitalment a set tintes sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: *Herència* és una obra molt diferent de les anteriors, malgrat que pel que fa a la iconografia hi connecta clarament. Les tres figures de la imatge fotogràfica en negatiu tornen a aparèixer, però en aquesta ocasió no són negres, sinó que tenen una tonalitat vermellosa i, en trobar-se sota una capa de resina, el seu aspecte varia ostensiblement respecte del d'altres pintures. A més, la mida de les figures és molt gran i al damunt s'hi pot veure la silueta d'un nadó. Al damunt, la foto d'un nen petit somrient està coberta de llavors i just a sota d'aquesta fotografia s'observa un fragment quadrangular pintat de to castany damunt del qual destaca la figura allargada d'un xiprer. A l'angle esquerre superior d'aquesta obra s'aprecien dos cors superposats. Un d'aquests cors està extret d'un gravat anatòmic de Jacob, mentre que l'altre és una silueta pintada en negre. Al costat es llegeix la paraula *memòria*, damunt de la qual s'observa una fletxa dirigida cap als cors.

Títol: *Nota de l'autor*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

Material: Òxid, acrílic, vernís, tinta serigràfica, cremades i carbonet sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: A *Nota de l'autor*, Viladecans torna a prendre el gravat anatòmic del cor com a element bàsic damunt del qual desenvolupa el seu treball. En aquesta ocasió, un codi de barres –una cosa que té a veure amb la identitat, substitutiva, per tant, de l'empremta digital d'altres composicions del cicle anterior– apareix situat en l'angle superior esquerre de la composició. Damunt del gran cor pintat en negre profund i envoltat d'intenses oxidacions, s'hi pot veure la silueta blanca d'un llibre obert, en el qual es detecten unes lletres i un petit asterisc blanquinós. L'asterisc torna a aparèixer a sota, en la nota d'autor que irònicament integra l'artista en la part inferior del llibre, constituïda per una làmina en què s'enfronten els dos tipus de cors, el personal i el científic. La paraula *vida* es llegeix a la dreta, en l'angle inferior, i una fletxa blanca sembla sorgir-ne i assenyala la nota de l'autor.

Títol: *Una primavera*

Autor: Joan-Pere Viladecans

Data de realització: 2007

Data d'alta al Parlament: 3.06.2014

Material: Resina epoxi i guaix sobre feltre orgànic

Mides: 130 x 100 cm

Situació: Donació

Localització: Sala 3

Descripció de l'obra: En aquesta obra sorprèn la lleugeresa del conjunt davant la pesantor i la densitat de les deu obres anteriors. En aquesta pintura el protagonista és un nen, el rostre del qual, lleument esbossat, configura tot el fons del suport. Damunt del front del nen s'observa una estructura quadrangular de vores precises en blau; quatre elements lineals, també pintats en aquest mateix to de blau, semblen delimitar el rostre del petit. Damunt del costat esquerre del rostre apareix una planta de fulles lanceolades de color blau. En l'extrem inferior de la pintura, a l'esquerra, es veu la imatge d'un nen petit jugant amb un cercol, feta amb una tonalitat blava verdosa.

15. FITXA DE QUADRE

Títol: Galeria de presidents

Data de realització: Durant la vuitena legislatura

Mides: Quadre: 53,5 x 47 cm; plaqueta de llautó: 10 x 4 cm

Situació: Propietat

Localització: Sala de la Mesa

Descripció de l'obra: Catorze fotografies dels expresidents del Parlament emmarcades amb fusta i vidre. Els quadres estan penjats amb fil transparent a unes guies situades al sostre.

Nom dels presidents:

Lluís Companys i Jover (1932 – 1933)

Joan Casanovas i Maristany (1933 – 1938)

Josep Irla i Bosch (1938 – 1940)

Antoni Rovira i Virgili (1940 – 1949)

Manuel Serra i Moret (1949 – 1954)

Francesc Farreras i Duran (1954 – 1980)

Heribert Barrera i Costa (1980 – 1984)

Miquel Coll i Alentorn (1984 – 1988)

Joaquim Xicoy i Bassegoda (1988 – 1995)

Joan Reventós i Carner (1995 – 1999)

Joan Rigol i Roig (1999 – 2003)

Ernest Benach i Pascual (2003 – 2010)

Núria de Gispert i Català (2010 – 2015)

Carme Forcadell i Lluís (2015 - 2017)

16. FITXA DE QUADRE

Títol: *La dàrsena*

Autor: Alexandre Coll

Data de realització:
1935

**Data d'alta al
Parlament:** 9.9.2019

Material: Oli sobre tela

Mides: 89 cm x 116 cm

Procedència: Museu
d'Art de Catalunya

Situació: Cessió en dipòsit per un període de deu anys, prorrogable

Localització: Sala 9. Planta Noble

Descripció de l'obra: L'autor pertany a la generació del 17, any de la crisi del Noucentisme a Catalunya, que es ressentí fortament de la crisi política. Tots aquests artistes que s'aixecaren contra el Noucentisme, prengueren el nom d'evolucionistes i en ells, el tema del paisatge fou molt important i un dels gèneres més desenvolupats. Els seus paisatges es caracteritzen per la seva sobrietat i per un marcat menyspreu del color, contrari al luminisme que havia imposat Sorolla, amb tons terrosos i bruts que dominen els seus olis i amb una nova estètica de paisatges degradats, vistos sense idealismes. La temàtica més comuna és la de les fàbriques, suburbis, terrats, pobles, vistes de patis, marges dels recs, temes portuaris i mariners, com el que aquí ens ocupa, amb una perspectiva elevada del port de Barcelona.

L'obra va participar a l'«Exposició de Primavera» de l'any 1935, al Saló Barcelona, que va tenir lloc al saló de l'art modern, del 19 de maig al 7 de juliol de 1935. Va ser llavors quan l'Ajuntament de Barcelona la va adquirir.

Breu notícia de l'autor: Alexandre Coll Blanch, va néixer a Barcelona al 1898. Va ser dibuixant, gravador, pintor i especialment aquarel·lista. Estudià a l'Escola de Belles Arts amb el professor Labarta. Malgrat no haver obtingut el seu nom la ressonància merescuda, es tracta d'un dels paisatgistes urbans més apreciats de la seva generació. L'any 1934 va fer una exposició individual a les galeries Syra de Barcelona, però també va participar en diferents exposicions col·lectives. Durant la postguerra va ser el responsable de les litografies de tres llibres originals de Mossèn Cinto Verdaguer i a partir dels anys 40 va treballar molt per l'editorial Molino de Barcelona, segell d'una col·lecció de novel·la per al gran públic. De la seva faceta com a dibuixant, destaca en el món de la il·lustració de tebeos, com "El Coyote", publicat l'any 1947. També va il·lustrar llibres i contes infantils.

17. FITXA DE QUADRE

Títol: *L'embarcador*

Autor: Santiago Rusiñol Prats

Data de realització: 1911

Data d'alta al Parlament: 9.9.2019

Material: Oli sobre tela

Mides: 79.5 cm x 97 cm

Procedència: Museu d'Art de Catalunya

Situació: Cessió en dipòsit per un període de deu anys, prorrogable

Localització: Sala 2. Planta Noble

Descripció de l'obra: El tema representat a la pintura és un dels embarcadors del Jardí del Príncep d'Aranjuez. Aquest jardí, o millor dit, conjunt de jardins té una superfície de 145 hectàrees i va ser construït per ordre de Carles IV, quan ostentava el títol de Príncep d'Astúries. El Jardí del Príncep juntament amb tres jardins més -el del Parterre, el de l'illa i el d'Isabel II- formen els magnífics jardins d'Aranjuez, Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO des del 2001, projectats per exaltar el Palau Reial, una de les residències de la família reial espanyola.

Aquests jardins varen ser un dels indrets preferits de Rusiñol per pintar. El seu primer viatge a Aranjuez va ser el 1898 i a partir d'aquest any les seves estades a la vila van ser molt freqüents. Rusiñol va pintar en diverses ocasions els jardins d'Aranjuez, però els seus llocs predilectes van ser La Glorieta, la font d'Apol·lo, el Jardí del Príncep, així com el riu Tajo al seu pas per l'interior dels jardins.

El quadres pintats durant la seva primera estada a Aranjuez, varen ser mostrats a París el 1898 a l'exposició Jardins d'Espagne. Tot i que s'exposaven paisatges de tota la península, la majoria de Granada, van ser justament els d'Aranjuez els que més interès varen despertar. Així que tornà a la vila el 1907, 1908, 1911 i des de 1913 fins a 1921, els seus viatges varen ser gairebé anuals. Tal era la freqüència de les estades de

Rusiñol a Aranjuez que el propi Alfons XIII l'anomenà amistosament Jardiner Honorari Major dels Reials Jardins d'Aranjuez. Encara que Rusiñol no era monàrquic, existia una certa amistat entre el pintor i el monarca.

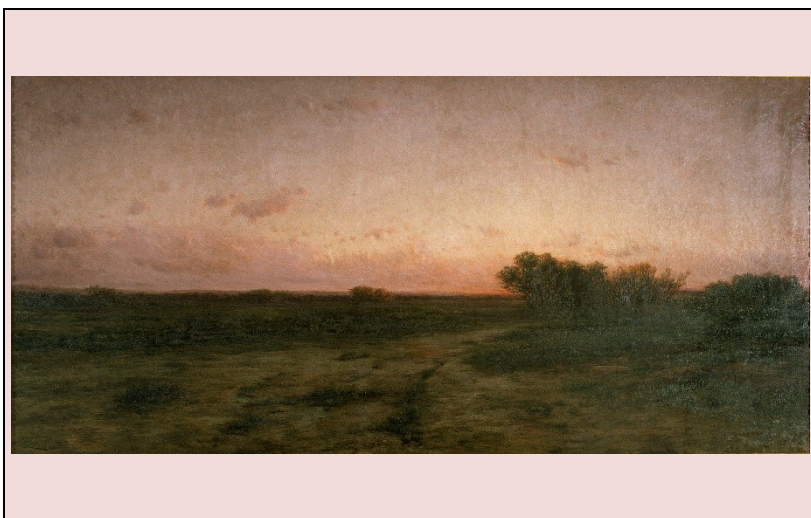
El revers del quadre presenta una etiqueta sobre el bastidor de la casa de marcs B. Bernasconi y Cia de Buenos Aires. L'any 1913, Rusiñol va exposar al Salón Witcomb de Buenos Aires quatre pintures: Jardí d'Aranjuez, Jardí de València, Una Glorieta (Aranjuez) i Primavera (Mallorca). Tenim motius per pensar que el primer dels quatre quadres citats és la pintura que comentem.

El 1915, L'embarcador ja era propietat del col·leccionista Lluís Plandiura. Coneixem la dada gràcies a l'exposició que sobre la col·lecció va celebrar-se a les Galeries Laietanes de Barcelona aquell any. L'embarcador figura al catàleg amb un títol diferent: Jardí d'Aranjuez i amb la data 1911.

L'any 1932, Lluís Plandiura va vendre la seva col·lecció d'art per poder salvar la fàbrica de sucre que l'industrial tenia a Motril. La Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona van comprar la col·lecció. A l'inventari de la col·lecció figura L'embarcador, però manté el títol del catàleg de l'exposició de les Galeries Laietanes: Jardí d'Aranjuez. La fitxa tècnica i la breu descripció de l'inventari, ens asseguren que es tracta de la mateixa obra. Així, el títol de l'obra es va canviar posteriorment i, per tant, és molt probable que la pintura que va ser exposada a Buenos Aires l'any 1913 amb el títol Jardí d'Aranjuez sigui L'embarcador.

Breu notícia de l'autor: Santiago Rusiñol Prats (Barcelona, 1861 – Aranjuez, 1931)

18. FITXA DE QUADRE

Títol: *Capvespre*

Autor: Modest Urgell

Data de realització:
Cap a 1875 - 1900

**Data d'alta al
Parlament:** 9.9.2019

Material: Oli sobre tela

Mides: 142 cm x 295 cm

Procedència: Museu d'Art de Catalunya

Situació: Cessió en dipòsit per un període de deu anys, prorrogable

Localització: Sala 2. Planta Noble

Descripció de l'obra: Modest Urgell és per excel·lència el pintor dels crepuscles. La seva temàtica gira a l'entorn dels pobles abandonats, dels seus carrers solitaris, dels seus cementiris i de les seves esglésies, i els situarà sota la llum trista i esmorteïda del crepuscle. Tan obsessionat estava que les seves pintures es van limitar a aquesta temàtica i va arribar a pintar una i una altra vegada la mateixa composició amb petites variants. Fins i tot va arribar a titular un dels seus quadres El mateix de sempre. El sentiment de tristor i solitud que transmeten les pintures d'Urgell s'aguditzava amb el format horitzontal i de grans dimensions que utilitzava l'artista.

Modest Urgell va posar de moda aquesta temàtica i la seva llum esmorteïda, però alhora fascinant i és que durant les dues últimes dècades del segle XIX i els primers anys del XX, aquest tipus de paisatge va ser un dels temes més pintats a Catalunya. Tot i que trobem exemples a la resta d'Espanya, va ser a Catalunya on es va consolidar, arribant a obtenir molt d'èxit a les exposicions oficials celebrades a Madrid i Barcelona. Se'ls va atorgar premis i mencions, i van ser adquirits per personatges importants i per les institucions oficials, tal com va passar amb el quadre que comentem. Urgell va presentar la pintura, junt amb cinc més, a la Primera Exposición General de Bellas Artes celebrada

entre el 23 d'abril i el 29 de juny de 1891. La Diputació de Barcelona la va adquirir i la va cedir a la col·lecció municipal l'any 1906.

Breu notícia de l'autor: Modest Urgell Inglada (Barcelona, 1861 – 1919)

19. FITXA DE QUADRE

Títol: *Gent de mar*

Autor: Eliseu Meifrèn

Data de realització: Cap a 1893 - 1894

Data d'alta al Parlament: 9.9.2019

Material: Oli sobre tela

Mides: 150.8 cm x 201.4 cm

Procedència: Museu d'Art de Catalunya

Situació: Cessió en dipòsit per un període de deu anys, prorrogable

Localització: Sala 2. Planta Noble

Descripció de l'obra: Encara que va tractar el paisatge de forma general, un dels seus temes preferits va ser el de les marines, que va pintar a la costa catalana, i se'l considera com un dels primers marinistes espanyols.

En aquesta obra, amb una marcada composició en diagonal, Meifrèn aconsegueix, amb una simplicitat de recursos i mitjançant l'ús de colors mates i de tonalitats clares i suaus, plasmar una atmosfera intimista, gairebé poètica on la boira, amb les seves capes sobreposades de densos vapors, s'oposa a la radicació solar i entra de ple en la fase marcadament fenomenista de la pintura moderna.

Aquesta obra va ser presentada per l'artista a la II Exposició General de Belles Arts de Barcelona, al gener de l'any 1894 i va ser guardonada amb diploma. El jurat de recompenses de l'exposició, format per Benet Mercadé, Ramón Casas i Joan Sardà, va repartir 25 diplomes entre els gairebé 500 pintors que presentaven obres a la mostra però tan sols van comprar 5 obres d'artistes espanyols, entre elles *Gent de mar*, per la que li van pagar 3.000 ptes.

En el dictamen raonat el jurat va justificar l'adquisició d'aquesta peça dient: "Mención especialísima merece la misteriosa poesía de la naturaleza que exhala Gente de mar de Meifrèn, visión sublimada de uno de los ocasos de nuestra hermosa costa."

Possiblement, la parella d'aquest quadre és Artigaires ó Gent de terra, obra que Meifrèn va presentar a la mateixa exposició sense obtenir recompensa. Posteriorment aquesta obra va entrar al museu provinent del llegat de Carles Pirozzini, al febrer de l'any 1946. Actualment està pendent de localitzar.

Breu notícia de l'autor: Eliseu Meifrèn i Roig. (Barcelona, 1857-1940)